

Kéž mě tvůj dobrotivý duch vede po rovné zemi!¹¹ Pro své jméno mi zachovej, Hospodine, život, ve své spravedlnosti mě vyved' ze souzení,¹² e svém milosrdenství umlč mé nepřátele, přiveď nazmar všechny moje protivníky, vždyť jsem tvůj služebník!“

PÁ 26. ledna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 18. kapitolu „Jákoův noční zápas“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 195–203; NUD 89–92). Co se můžeme naučit z Jákobovy zkušenosti o síle vytrvalé modlitby a bezvýhradné důvěry v Boha?

Žalmy posilují naši víru v Boha, který je spolehlivým a nezpochybnitelným útočištěm pro ty, kteří odevzdají svůj život do jeho mocných rukou. „Bůh dělá velké věci pro ty, kdo mu důvěřují. Pomůže svým dětem, které mu věří, v každé nouzi, pokud mu budou cele důvěřovat a věrně ho poslouchat.“ (PP 493; NUD 234)

S některými žalmy však můžeme mít občas osobní problém. Jde zejména o situace, kdy jejich zaslíbení nejsou v souladu s tím, co právě prožíváme. Tehdy se musíme naučit důvěřovat v Boží dobrotu, která se nejmocněji zjevuje na kříži.

Některé žalmy mohou být zneužity k podpoře falešné naděje. Ježíšova odpověď na satanovo převrácené použití textu Ž 91,11.12 ukazuje, že důvěra v Boha nesmí být zaměňována s pokoušením Boha (Mt 4,5–7) nebo s opovržlivou žádostí, aby Bůh udělal něco, co je v rozporu s jeho vůlí.

„Největší vítězství nejsou ta, jichž bylo dosaženo talentem, výchovou, bohatstvím nebo lidskou přízní. Největší vítězství se dosahují v audienční síni Boha, když se upřímná, zápasící víra plně chopí Boží mocné ruky.“ (PP 203; NUD 92).

Otázky k rozhovoru

1. *Ve třídě uvažujte o odpovědi na poslední otázku v úterní lekci o důvěře Bohu v době problémů a potíží. Jak se dá pochopit, že do života věřících přichází trápení a soužení navzdory úžasnému zaslíbením o Boží ochraně, která nacházíme v žalmech? Zamyslete se také nad otázkou: Když žalmisté psali o nádherných zaslíbeních, neprožívali nepřízeň osudu nebo nevěděli o věrných, kteří procházeli obtížemi?*

2. *Jak můžeme budovat bezvýhradnou důvěru v Boha za všech okolností (např. Ž 91,14; Ž 143,8.10; Ž 145,18–20)? Co může zapříčinit ztrátu nebo zpochybnění takové důvěry? Proč je důvěra Bohu v dobrých časech klíčová, abychom se naučili mu důvěřovat i ve špatných dobách?*

16:47

✦ **Texty na tento týden – Ž 139:1–18; Ž 121; Ž 17:8; Mt 23:37; 1K 10:1–4; Žd 4:15.16**

✦ Základní verš

„Ty, kdo úpěli, Hospodin slyšel, ze všech soužení je vysvobodil.“ (Ž 34:18)

Žalmy opakovaně zdůrazňují, že svrchovaný Hospodin, který stvořil a udržuje vesmír, se zároveň zjevuje jako osobní Bůh, který se sklání k lidem a udržuje s nimi vztah.

Bůh je blízko svému lidu a svému stvoření na nebi i na zemi (Ž 73,23.25). Přestože „si postavil trůn na nebesích“ (Ž 103,19) a „jede pustinami“ (Ž 68,5), je zároveň „blízko všem, kteří volají k němu, všem, kdo ho volají opravdově“ (Ž 145,18). Žalmy zdůrazňují, že Hospodin je živý Bůh, který jedná ve prospěch těch, kdo ho vzývají (Ž 55,17–23). Žalmy mají mimořádný význam, protože jsou nejen inspirovány Bohem, ale jsou také adresovány tomu, kdo slyší naše modlitby a odpovídá na ně.

Měli bychom si uvědomit, že nejlepší odpověď na Hospodinovu blízkost spočívá v tom, že mu budeme důvěřovat a budeme žít podle jeho příkázání. Z dějin Izraele se můžeme naučit, že Bohu jde právě o takovou víru a poslušnost.

✦ Osnova lekce:

Při čtvrtém zamyšlení nad Žalmy se opět blíže podíváme na to, jak představují Boha. Tentokrát ovšem nebude důraz položen na velkého a silného Boha „nad námi“, ale na to, jak biblické žalmy představují Boha, který je nám velmi blízký a který se o nás s láskou zajímá.

- Ž 139:13–18 - Žalmy představují osobního Boha, který zná každého z nás (neděle)
- Ž 40:2–4; 50:15 - Žalmy představují Boha, který nás slyší a stará se o nás (pondělí)
- Ž 17:7–9; 31:2–4 - Žalmy představují Boha jako naše „útočiště“ v těžkých dobách (úterý)
- Ž 114 - Žalmy představují Boha jako našeho Zachránce a Vysvoboditele (středa)
- Ž 27:5 - Žalmy představují Boha jako toho, kdo nabízí pomoc ze své „svatyně“ (čtvrtek)

NE 21. ledna – TOBĚ NEZŮSTALA SKRYTA JEDINÁ Z MÝCH KOSTÍ

Ž 139:13-18 „¹³Tys to byl, kdo utvořil mé ledví, v životě mé matky jsi mě utkal. ¹⁴Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom. ¹⁵Tobě nezůstala skryta jediná z mých kostí, když jsem byl v skrytosti tvořen a hněten v nejhlubších útroběch země. ¹⁶Tvé oči mě viděly v zárodku, všechno bylo zapsáno v tvé knize: dny tak, jak se vytvářely, dřív než jediný z nich nastal. ¹⁷Jak si vážím divů, které konáš, Bože! Nesmírný je jejich počet, ¹⁸sčítl bych je, ale je jich víc než písku. Sotva procitnu, jsem s tebou!“

Ž 139:1-12 „¹Pro předního zpěváka. Davidův, žalm . Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě. ²Viš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat. ³Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy. ⁴Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno. ⁵Sevřel jsi mě zezadu i zepředu, svou dlaní jsi položil na mě. ⁶Nad mé chápání jsou tyto divy, jsou nedostupné, nestačím na to. ⁷Kam odejdu před tvým duchem, kam uprchnu před tvou tvář? ⁸Zamírím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí, také tam budeš. ⁹I kdybych vzlétl na křídlech jitřní záře, chtěl přebývat při nejzazším moři, ¹⁰tvoje ruka mě tam doprovodí, tvá pravice se mě chopí. ¹¹Kdybych řekl: Snad mě přikryje tma, i noc kolem mne se stane světlem. ¹²Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí, temnota je jako světlo.“

Ř 3:5.21 „⁵Jestliže však naše nepravost dává vyniknout spravedlnosti Boží, co k tomu řekneme? Není Bůh, po lidsku řečeno, nespravedlivý, když nás stíhá svým hněvem?“

²¹Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky.“

Ž 56:14 „Neboť jsi mě vysvobodil z jisté smrti. Což jsi ne ušetřil moje nohy podvrtnutí, abych před Bohem směl chodit dál ve světle živých?“

Žd 1:3 „On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božního majestátu na výsostech.“

